

دکتر سید مرتضی مقصدادی در سال ۱۳۰۸ در شهر اصفهان چشم به جهان گشود و در سال ۱۳۳۰ وارد دانشگاه علوم پزشکی اصفهان شد و سپس جهت گذراندن دوره اینترنی و رزیدنتی روانه دانشگاه تهران گردید. پس از دوره تخصص به عنوان استادیار در دانشگاه اصفهان شروع به خدمت نمود و به عنوان استاد نمونه کشور در سال ۱۳۷۸ و استاد نمونه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در سال ۱۳۷۹ برگزیده و سپس با درجه استاد تمام دانشگاه در سال ۱۳۸۰ بازنشسته گردید.

از جمله فعالیت‌های ایشان در زمینه مطالعه و نویسندگی می‌توان به مقالات متعدد در زمینه‌های مختلف مذهبی، سیاسی و انتقادی در مطبوعات اشاره نمود. سوابق فعالیت و سوابق علمی پژوهشی آموزشی ایشان شرکت در بسیاری از کنگره‌های علمی بین‌المللی و داخلی به عنوان سخنران و ارائه مقالات بسیار در مجلات معتبر داخلی و خارجی و راهنمایی نزدیک به ۱۰۰ پایان‌نامه پزشکی عمومی و تخصصی بوده است. در طول خدمت ایشان در دانشگاه عهده‌دار مسئولیت‌ها زیر بوده‌اند: حدود ۲۰ سال اول، مدیر گروه پوست دانشگاه و عضو هیأت ممیزه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، عضو هیأت ممتحنه ارزشیابی پوست و مسئول برگزار کننده امتحانات مورد تخصصی گروه پوست، عضو پژوهشی بیماری‌های پوست در وزارت بهداشت و درمان، عضو هیأت تجدید نظر رسیدگی به تخلفات انتظامی، عضو هیأت تحریریه فصلنامه بیماری‌های پوست و ریاست دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

کتاب‌ها و مقالات معتبر علمی تألیف شده توسط ایشان به شرح زیر است: کتاب بیماری‌های پوست و آمیزشی (سال ۱۳۴۵)، کتاب بیماری‌های پوست با مبدأ انگلیسی (سال ۱۳۵۲)، کتاب بیماری‌های پوست و ضمام در دو جلد، کتاب جامع بیماری‌های پوست: برگزیده در پنجمین دوره کتاب سال جمهوری اسلامی ایران و دریافت لوح تقدیر از ریاست جمهوری در سال ۱۳۷۷. آرزوی ایشان داشتن جامعه ای سالم لبریز از احترام از پیشکسوت تا دانشجو، انصاف و عدالت برای ساختن ایرانی سرافراز است.

کلام را با شعری که تکیه کلام استاد دکتر سید مرتضی مقصدادی است به پایان می‌بریم.

آتشی در قلم افتاد که طومار بسوخت

خواستم شرح غم دل به قلم بنویسم